

УДК 517.5

MSC 65C60

**THE NECESSARY CONDITION FOR COINCIDENCE OF LS
AND AITKEN ESTIMATIONS OF THE HIGHER
COEFFICIENT OF THE LINEAR REGRESSION MODEL IN
THE CASE OF CORRELATED DEVIATIONS**

MARTA SAVKINA

Institute of Mathematics of NASU, Kyiv, Ukraine, E-mail: marta@imath.kiev.ua

**НЕОБХІДНА УМОВА ЗБІГУ ОЦІНОК МНК ТА ЕЙТКЕНА
СТАРШОГО КОЕФІЦІЄНТУ ЛІНІЙНОЇ МОДЕЛІ РЕГРЕСІЇ
У ВИПАДКУ КОРЕЛЬОВАНИХ ВІДХИЛЕНЬ**

М. Ю. САВКІНА

Інститут математики НАНУ, Київ, Україна, E-mail: marta@imath.kiev.ua

ABSTRACT. At the paper a linear regression model whose function has the form $f(x) = ax + b$, a and b — unknown parameters, is studied. Approximate values (observations) of functions $f(x)$ are registered at equidistant points x_0, x_1, \dots, x_n of a line segment. It is also assumed that the covariance matrix of deviations is the symmetric Toeplitz matrix. Among all Toeplitz matrices, a family of matrices is selected for which all diagonals parallel to the main, starting from the $(k + 1)$ th, are zero, $k = n/2$, n — even. Elements of the main diagonal are denoted by λ , elements of the k th diagonal are denoted by c , elements of the j th diagonal are denoted by c_{k-j} , $j = 1, 2, \dots, k - 1$. The theorem proved in the article states that the following condition on the elements of such covariance matrix $c_j = (k/(k + 1))^j c$, $j = 1, 2, \dots, k - 1$, is necessary for the coincidence of the LS and Aitken's estimations of the parameter a of this model. Values λ and c are any that ensure the positive definiteness of such matrix.

KEYWORDS: least square method, regression model, Aitken estimation.

АНОТАЦІЯ. В роботі вивчається регресійна модель, функція якої має вигляд $f(x) = ax + b$, де a та b — невідомі параметри. Наближені значення (спостереження) функції $f(x)$ реєструються у рівновіддалених точках відрізка $[0, 1]$. Крім того припускається, що коваріаційна матриця відхилень є симетричною матрицею Тейлліца, певна кількість побічних діагоналей якої — нульові. В теоремі, яку доведено в роботі, у випадку непарної кількості точок спостереження знайдено необхідну умову на елементи коваріаційної матриці такого вигляду для рівності оцінки МНК та оцінки

Ейткена параметра a даної моделі. При такому вигляді коваріаційної матриці відхилень оцінки Ейткена та МНК параметра b не будуть збігатися.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: метод найменших квадратів, регресійна модель, оцінка Ейткена.

Вступ

В класичній регресії передбачається, що коваріаційна матриця відхилень в моделі лінійної регресії має вигляд

$$\sigma^2 I,$$

де σ^2 — дисперсія відхилень, I — одинична матриця. Узагальненням цього припущення є коваріаційна матриця вигляду $\sigma^2 \Omega$, де Ω — додатно визначена матриця. Така матриця відповідає випадку, коли відхилення корелюють одне з іншим та мають різну дисперсію. В такому загальному випадку ефективною оцінкою невідомих параметрів моделі є оцінка Ейткена [1], яка в своїй формулі використовує матрицю Ω .

Якщо $\Omega = I$, то оцінка Ейткена буде збігатися з оцінкою метода найменших квадратів (МНК); якщо $\Omega \neq I$, то оцінка Ейткена буде збігатися з оцінкою МНК у виняткових випадках. Дослідження таких випадків є одним з напрямків регресійного аналізу.

В [2] у випадку моделі, лінійної по параметрам, доведено теорему, яка стверджує, що для збігу оцінки МНК та оцінки Ейткена необхідно і достатньо, щоб існували лінійні комбінації незалежних змінних, які будуть власними векторами коваріаційної матриці відхилень, причому їх кількість дорівнює кількості незалежних змінних моделі.

В [2] також розглянуто випадок, коли кількість таких лінійних комбінацій менше кількості незалежних змінних. Доведено, що в цьому випадку оцінка МНК та оцінка Ейткена деяких невідомих параметрів моделі будуть збігатися. Кількість таких невідомих параметрів дорівнює кількості власних векторів, які є лійними комбінаціями незалежних змінних.

В статтях [5] та [6] вивчається лінійна регресійна модель, функція якої має вигляд

$$f(x) = ax + b.$$

В статті [5] вона вивчається у випадку гетероскедастичних незалежних відхилень. Знайдено умови на дисперсії відхилень, при яких оцінка Ейткена збігається з оцінкою МНК окремо для кожного невідомого параметру моделі. При цих умовах оцінки Ейткена та МНК параметра іншого параметру не будуть збігатися.

В статті [6] така модель вивчається, коли коваріаційна матриця відхилень є симетричною матрицею Тепліца, певна кількість побічних діагоналей якої — нульові. В роботі у випадку непарної кількості точок спостереження знайдено достатню умову на елементи коваріаційної матриці, яка забезпечує рівність оцінки МНК та оцінки Ейткена параметра a даної моделі.

1. Оцінка МНК та оцінка Ейткена лінійної регресійної моделі у випадку корельованих відхилень

Розглянемо модель регресії

$$y_i = ax_i + b + \epsilon_i, \quad i = 0, 1, \dots, n, \quad (1)$$

де $\epsilon_0, \epsilon_1, \dots, \epsilon_n$ — випадкові величини з $E\epsilon_i = 0$ та коваріаційною матрицею $\sigma^2\Omega_c$, n — парне, а Ω_c — додатно визначена матриця, що має вигляд

$$\Omega_c = \begin{pmatrix} \lambda & c_{k-1} & \dots & c_2 & c_1 & c & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ c_{k-1} & \lambda & \dots & c_3 & c_2 & c_1 & c & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \dots & \cdot & \cdot \\ c_1 & c_2 & \dots & c_{k-1} & \lambda & c_{k-1} & c_{k-2} & c_{k-3} & \dots & c & 0 \\ c & c_1 & \dots & c_{k-2} & c_{k-1} & \lambda & c_{k-1} & c_{k-2} & \dots & c_1 & c \\ 0 & c & \dots & c_{k-3} & c_{k-2} & c_{k-1} & \lambda & c_{k-1} & \dots & c_2 & c_1 \\ \cdot & \cdot & \dots & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \dots & \cdot & \cdot \\ 0 & 0 & \dots & 0 & c & c_1 & c_2 & c_3 & \dots & \lambda & c_{k-1} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & c & c_1 & c_2 & \dots & c_{k-1} & \lambda \end{pmatrix},$$

$$\lambda > 0, \quad k = \frac{n}{2}.$$

Лема 1. Для будь-яких c, c_1, \dots, c_{k-1} існує $\bar{\lambda} > 0$, яке залежить від c, c_1, \dots, c_{k-1} , таке, що для будь-якого $\lambda > \bar{\lambda}$ матриця Ω_c буде додатноозначеною.

Доведення. Розглянемо алгебраїчне рівняння $\|\Omega_c(\mu)\| = 0$ відносно змінної μ , де $\|\Omega_c(\mu)\|$ — визначник матриці $\Omega_c(\mu)$, яка утворена з матриці Ω_c заміною елемента головної діагоналі λ на змінну μ . Це рівняння має степінь $2k + 1$; оскільки матриця Ω_c симетрична, воно має $2k + 1$ дійсних коренів $\mu_0, \mu_1, \dots, \mu_{2k}$.

Далі, позначимо через $\Lambda_0, \Lambda_1, \dots, \Lambda_{2k}$ власні числа матриці Ω_c . Очевидно,

$$\Lambda_i = \lambda - \mu_i, \quad i = 0, 1, \dots, 2k.$$

З цього випливає, що якщо

$$\lambda > \bar{\lambda} = \max\{\mu_0, \mu_1, \dots, \mu_{2k}\},$$

то

$$\Lambda_i > 0, \quad i = 0, 1, \dots, 2k.$$

А це означає [3], що якщо $\lambda > \bar{\lambda}$, то матриця Ω_c додатноозначена.

Лему доведено. \square

В [1] знайдено формули для оцінки МНК та оцінки Ейткена невідомих параметрів моделі лінійної регресії загального вигляду. З цих формул у випадку моделі (1) та $x_i = \frac{i}{n}, i = 0, 1, \dots, n$, маємо такі оцінки МНК та Ейткена параметрів a та b :

$$\hat{a}_{MНК} = \sum_{i=0}^n \hat{a}_{MНК}^{(i)} y_i,$$

де

$$\hat{a}_{MНК}^{(i)} = \frac{12n}{(n+1)(n+2)} \left(\frac{i}{n} - \frac{1}{2} \right), \quad (2)$$

та

$$\begin{pmatrix} \hat{a}_{AIT} \\ \hat{b}_{AIT} \end{pmatrix} = (X' \Omega_c^{-1} X)^{-1} X' \Omega_c^{-1} \vec{y},$$

де

$$X' = \begin{pmatrix} 0 & \frac{1}{n} & \frac{2}{n} & \dots & \frac{n-1}{n} & 1 \\ 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & 1 \end{pmatrix},$$

$$\vec{y}' = (y_0, y_1, \dots, y_n).$$

2. НЕОБХІДНА УМОВА НА МАТРИЦЮ Ω_c ДЛЯ ЗВІГУ ОЦІНОК МНК ТА
ЕЙТКЕНА ПАРАМЕТРА a МОДЕЛІ (1)

Теорема 1. *Якщо в моделі (1)*

$$\hat{a}_{MNK} = \hat{a}_{AIT}, \quad (3)$$

то

$$c_j = \left(\frac{k}{k+1} \right)^j c, \quad j = 1, 2, \dots, k-1; \quad c - \text{будь-яке}. \quad (4)$$

Доведення. Враховуючи (2) отримуємо

$$\frac{\hat{a}_{MNK}^{(i)}}{\hat{a}_{MNK}^{(k-1)}} = k - i, \quad i = 0, 1, \dots, k-2. \quad (5)$$

З умови (3) та рівності (5) випливає, що має бути

$$\frac{\hat{a}_{AIT}^{(i)}}{\hat{a}_{AIT}^{(k-1)}} = k - i, \quad i = 0, 1, \dots, k-2. \quad (6)$$

Матриця $X' \Omega_c^{-1}$ має розмір $2 \times (n+1)$; позначимо i -й елемент першого та другого рядка через a_i та b_i , $i = 0, 1, \dots, n$, відповідно. Помітимо, що $b_i = b_{n-i}$, $i = 0, 1, \dots, k-1$.

Далі, позначимо через $\hat{a}_{AIT}^{(j)}$, $j = 0, 1, \dots, n$, j -й елемент першого рядка матриці $(X' \Omega_c^{-1} X)^{-1} X' \Omega_c^{-1}$. Маємо [6]

$$\hat{a}_{AIT}^{(j)} = \frac{Z_j}{Z}, \quad j = 0, 1, \dots, 2k, \quad (7)$$

де

$$Z_j = 2a_j - b_j, \quad Z = \frac{1}{k} \sum_{i=0}^{2k} (i-k)a_i.$$

Зауважимо, що

$$Z_j = \frac{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}{\|\Omega_c\|}, \quad (8)$$

де $\|\Omega_c\|$ – визначник матриці Ω_c , $\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|$, $j = 0, 1, \dots, n$ – визначники матриць, які утворені з матриці Ω_c заміною j -го стовця на стовпець

$$\vec{x}_0' = \left(-1, -\frac{k-1}{k}, \dots, -\frac{1}{k}, 0, \frac{1}{k}, \dots, \frac{k-1}{k}, 1 \right).$$

Розглянемо таку множину систем лінійних алгебраїчних рівнянь

$$\Omega_{c,j}^{(0)} \vec{\alpha}_g^{(j)} = \vec{\gamma}_j, \quad j = 0, 1, \dots, k-1, \quad (9)$$

де $\vec{\alpha}_g^{(j)}$ — вектор невідомих, утворений з вектора

$$\vec{\alpha} = (\alpha_0, \alpha_1, \dots, \alpha_j, \dots, \alpha_{2k})$$

заміною невідомої α_j на невідому g_j ,

$\vec{\gamma}_j$ — j -й стовпець матриці Ω_c .

Зауважимо, що $g_j = Z_j^{-1}$; враховуючи (7), маємо таке співвідношення

$$\frac{\hat{a}_{AIT}^{(j)}}{\hat{a}_{AIT}^{(k-1)}} = \frac{Z_j}{Z_{k-1}} = \frac{g_{k-1}}{g_j}, \quad j = 0, 1, \dots, k-2. \quad (10)$$

Доведемо, що

$$g_j = -\frac{1}{\alpha_{2k-j}^{(0)}} \left(\sum_{i=1}^{k-1} c_i \alpha_{k+i}^{(0)} + \lambda \right), \quad j = 0, 1, \dots, k-1. \quad (11)$$

Для цього знайдемо розв'язок всіх систем ($j = 0, 1, \dots, k-1$) множини (9).

Спочатку доведемо, що

$$\alpha_k = \alpha_k^{(j)} = 0, \quad (12)$$

для будь-якого $j = 0, 1, \dots, k-1$.

Справді,

$$\alpha_k^{(j)} = \frac{\|\Omega_{c,j}^{(0,k)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}, \quad (13)$$

де $\|\Omega_{c,j}^{(0,k)}\|$, $j = 0, 1, \dots, n$ — визначники матриць, які утворені з матриці $\Omega_{c,j}^{(0)}$ заміною k -го стовпця на j -й стовпець матриці Ω_c . Далі в матриці $\Omega_{c,j}^{(0,k)}$ переставимо місцями j -й та k -й стовпці. Отримаємо матрицю $\Omega_{c,k}^{(0)}$; враховуючи властивості визначників [3] маємо

$$\|\Omega_{c,j}^{(0,k)}\| = -\|\Omega_{c,k}^{(0)}\| = \sum_{i=0}^{2k} \frac{k-i}{k} A_{i,k}, \quad (14)$$

де $A_{i,k}$ — алгебраїчні доповнення до елемента $\omega_{i,k}$ матриці Ω_c .

В [6] доведено, що $A_{i,k} = A_{n-i,k}$ для матриці Ω_c , тому з (14) випливає, що

$$\|\Omega_{c,j}^{(0,k)}\| = \sum_{i=0}^{k-1} \frac{k-i}{k} (A_{i,k} - A_{n-i,k}) = 0, \quad j = 0, 1, \dots, k-1. \quad (15)$$

Підставимо (15) в (13), отримуємо (12).

Далі доведемо, що

$$\alpha_{n-j}^{(j)} = 1, \quad (16)$$

для будь-якого $j = 0, 1, \dots, k-1$.

Справді,

$$\alpha_{n-j}^{(j)} = \frac{\|\Omega_{c,j}^{(0,n-j)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}, \quad (17)$$

де $\|\Omega_{c,j}^{(0,n-j)}\|$, $j = 0, 1, \dots, n$ — визначники матриць, які утворені з матриці $\Omega_{c,j}^{(0)}$ заміною $(n-j)$ -го стовпця на j -й стовпець матриці Ω_c . Далі, в матриці $\Omega_{c,j}^{(0,n-j)}$ переставимо місцями j -й та $(n-j)$ -й стовпці. Отримуємо матрицю $\Omega_{c,n-j}^{(0)}$. Враховуючи (17) маємо

$$\alpha_{n-j}^{(j)} = -\frac{\|\Omega_{c,n-j}^{(0)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|} = \frac{\|\bar{\Omega}_{c,n-j}^{(0)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}, \quad (18)$$

де $\|\bar{\Omega}_{c,n-j}^{(0)}\|$, $j = 0, 1, \dots, n$ — визначники матриць, які утворені з $\Omega_{c,n-j}^{(0)}$ множенням елементів $(n-j)$ -го стовпця на (-1) .

Помітимо, що

$$\|\bar{\Omega}_{c,n-j}^{(0)}\| = \|\Omega_{c,j}^{(0)}\|; \quad (19)$$

підставимо (19) в (18), отримуємо (16).

Далі доведемо, що для будь-якого $j = 0, 1, \dots, k-1$

$$\alpha_i^{(j)} = -\alpha_{n-i}^{(j)}, \quad (20)$$

коли $i = 0, 1, \dots, j-1, j+1, \dots, k-1$.

Справді, маємо для будь-яких $i, j = 0, 1, \dots, k-1$, $i \neq j$,

$$\alpha_i^{(j)} = \frac{\|\Omega_{c,j}^{(0,i)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}, \quad (21)$$

$$\alpha_{n-i}^{(j)} = \frac{\|\Omega_{c,j}^{(0,n-i)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}, \quad (22)$$

де $\|\Omega_{c,j}^{(0,i)}\|$ та $\|\Omega_{c,j}^{(0,n-i)}\|$ — визначники матриць, які утворені з матриці $\Omega_{c,j}^{(0)}$ заміною i -го та $(n-i)$ -го стовпця відповідно на j -й стовпець матриці Ω_c .

В матриці $\Omega_{c,j}^{(0,n-i)}$ переставимо стовпці наступним чином: j -й стовпець (\vec{x}_0) робимо $(n-j)$ -м, той, що був $(n-j)$ -м, робимо $(n-i)$ -м, той, що був $(n-i)$ -м, робимо j -м. Далі, елементи $(n-j)$ -го стовпця (\vec{x}_0) множимо на (-1) ; утворену таким чином матрицю позначимо через $\bar{\Omega}_{c,j}^{(0,n-i)}$. Згідно з властивостями визначників [3] маємо

$$\|\Omega_{c,j}^{(0,n-i)}\| = -\|\bar{\Omega}_{c,j}^{(0,n-i)}\|. \quad (23)$$

З іншого боку, матриця $\bar{\Omega}_{c,j}^{(0,n-i)}$ при розвороті на 180 градусів співпадає з матрицею $\Omega_{c,j}^{(0,i)}$, тобто згідно з [4]

$$\|\bar{\Omega}_{c,j}^{(0,n-i)}\| = \|\Omega_{c,j}^{(0,i)}\|. \quad (24)$$

З (21), (22), (23) та (24) отримуємо (20).

Далі доведемо, що для будь-якого $j = 1, 2, \dots, k - 1$

$$\alpha_{k+i}^{(j)} = \frac{\alpha_{k+i}^{(0)}}{\alpha_{2k-j}^{(0)}}, \quad i = 1, 2, \dots, k, \quad (25)$$

тобто розв'язок будь-якої системи ($j = 1, 2, \dots, k - 1$) можна виразити через розв'язок системи при $j = 0$. Маємо

$$\alpha_{k+i}^{(j)} = \frac{\|\Omega_{c,j}^{(0,k+i)}\|}{\|\Omega_{c,j}^{(0)}\|}, \quad (26)$$

$$\frac{\alpha_{k+i}^{(0)}}{\alpha_{2k-j}^{(0)}} = \frac{\|\Omega_{c,0}^{(0,k+i)}\|}{\|\Omega_{c,0}^{(0,2k-j)}\|}. \quad (27)$$

В матриці $\Omega_{c,j}^{(0,k+i)}$ переставимо місцями j -й та $(k+i)$ -й стовпці, отримаємо матрицю $\Omega_{c,k+i}^{(0)}$; в матриці $\Omega_{c,0}^{(0,k+i)}$ переставимо місцями нульовий та $(k+i)$ -й стовпці, отримаємо також матрицю $\Omega_{c,k+i}^{(0)}$. Зауважимо, що $\|\Omega_{c,j}^{(0,k+i)}\| = -\|\Omega_{c,k+i}^{(0)}\|$, $\|\Omega_{c,0}^{(0,k+i)}\| = -\|\Omega_{c,k+i}^{(0)}\|$, тобто

$$\|\Omega_{c,j}^{(0,k+i)}\| = \|\Omega_{c,0}^{(0,k+i)}\|. \quad (28)$$

Далі, в матриці $\Omega_{c,0}^{(0,2k-j)}$ переставимо місцями нульовий (\vec{x}_0) та $(2k-j)$ -й стовпці, отримуємо матрицю $\Omega_{c,2k-j}^{(0)}$; елементи $(2k-j)$ -го стовпця (\vec{x}_0) цієї матриці множимо на (-1) ; утворену таким чином матрицю позначимо через $\bar{\Omega}_{c,2k-j}^{(0)}$. Зауважимо, що

$$\|\Omega_{c,0}^{(0,2k-j)}\| = \|\bar{\Omega}_{c,2k-j}^{(0)}\|. \quad (29)$$

Матриця $\bar{\Omega}_{c,j}^{(0,n-i)}$ при розвороті на 180 градусів співпадає з матрицею $\Omega_{c,j}^{(0)}$, тобто згідно з [4]

$$\|\bar{\Omega}_{c,j}^{(0,n-i)}\| = \|\Omega_{c,j}^{(0)}\|. \quad (30)$$

З (29) та (30) отримуємо

$$\|\Omega_{c,0}^{(0,2k-j)}\| = \|\Omega_{c,j}^{(0)}\|. \quad (31)$$

З (26), (27), (28) та (31) отримуємо (25).

Зауважимо, що в (25) при $i = k$: $\alpha_{2k}^{(j)} = \frac{1}{\alpha_{2k-j}^{(0)}}$, тому що $\alpha_{2k}^{(0)} = 1$.

Далі, візьмемо з кожної системи множини (9) останнє рівняння. З урахуванням (12),(16) та (20) маємо таку систему співвідношень

Позначимо через A матрицю системи (39), через $\|A\|$ — її визначник. Маємо

$$A = \begin{pmatrix} \frac{k-1}{k-1} & \frac{k-2}{k-1} & \frac{k-3}{k-1} & \cdots & \frac{4}{k-1} & \frac{3}{k-1} & \frac{2}{k-1} & -\frac{k+1}{1} \\ \frac{2(k-1)}{k-2} & \frac{2(k-2)}{k-2} & \frac{2(k-3)}{k-2} & \cdots & \frac{2 \cdot 4}{k-2} & \frac{2 \cdot 3}{k-2} & -\frac{k+2}{1} & -\frac{k+1}{1} \\ \frac{3(k-1)}{k-3} & \frac{3(k-2)}{k-3} & \frac{2(k-3)}{k-3} & \cdots & \frac{3 \cdot 4}{k-3} & -\frac{k+3}{1} & -\frac{k+2}{1} & -\frac{k+1}{1} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdots & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \frac{(k-2)(k-1)}{2} & -\frac{2k-2}{1} & -\frac{2k-3}{1} & \cdots & -\frac{k+4}{1} & -\frac{k+3}{1} & -\frac{k+2}{1} & -\frac{k+1}{1} \\ -\frac{2k-1}{1} & -\frac{2k-2}{1} & -\frac{2k-3}{1} & \cdots & -\frac{k+4}{1} & -\frac{k+3}{1} & -\frac{k+2}{1} & -\frac{k+1}{1} \end{pmatrix}.$$

Доведемо, що $\|A\| \neq 0$. Для цього останній рядок визначника віднімемо від усіх попередніх, а потім перетворений визначник розкладемо за теоремою Лапласа по останньому рядку. Отримуємо

$$\|A\| = -(k+1)A_{k-1,k-1}, \quad (40)$$

де $A_{k-1,k-1}$ — алгебраїчне доповнення перетвореного визначника до елемента, який стоїть в останньому рядку останнього стовпця. Помітимо, що визначник трикутний, тобто значення цього визначника дорівнює добутку всіх його діагональних елементів. Враховуючи (40), маємо

$$\|A\| = -(k+1) \prod_{i=1}^{k-1} \left(\frac{i(i+1)}{k-i} + (k+i+1) \right) = -(k+1) \prod_{i=1}^{k-1} \frac{k(k+1)}{k-i} \neq 0.$$

Таким чином отримуємо, що система (39) має єдиний розв'язок.

Доведемо, що (4) буде єдиним розв'язком системи (39).

Підставимо (4) в ліву частину i -го рівняння ($i = 1, 2, \dots, k-1$) системи (39):

$$\sum_{j=1}^{k-i-1} \frac{i(k-j)}{k-i} \left(\frac{k}{k+1} \right)^j c + \sum_{j=k-i}^{k-1} (j-2k) \left(\frac{k}{k+1} \right)^j c = c \left(\frac{i}{k-i} S_1(i) + S_2(i) \right), \quad (41)$$

де

$$S_1(i) = \sum_{j=1}^{k-i-1} (k-j) \left(\frac{k}{k+1} \right)^j, \quad S_2(i) = \sum_{j=k-i}^{k-1} (j-2k) \left(\frac{k}{k+1} \right)^j.$$

Після низки перетворень маємо

$$S_1(i) = k \left(-1 + \left(\frac{k}{k+1} \right)^{k-i-1} (k-i) \right), \quad (42)$$

$$S_2(i) = -ik \left(\frac{k}{k+1} \right)^{k-i-1}. \quad (43)$$

Підставимо (42),(43) в (41). Отримуємо

$$c\left(\frac{i}{k-i}S_1(i) + S_1(i)\right) = \\ = c\left(\left(\frac{ik}{k-i} + ik\left(\frac{k}{k+1}\right)^{k-i-1}\right) - ik\left(\frac{k}{k+1}\right)^{k-i-1}\right) = -c\frac{ik}{k-i},$$

тобто (4) – розв’язок i -го рівняння ($i = 1, 2, \dots, k - 1$) системи (39).

Таким чином, бачимо, що з умови (3) випливає умова (4) для матриці Ω_c моделі (1).

Теорему доведено.

□

ЛІТЕРАТУРА

1. Демиденко Е. З. Линейная и нелинейная регрессии. Москва: Финансы и статистика, 1981. 304 с.
2. Андерсон Т. Статистический анализ временных рядов. Москва: Мир, 1976. 756 с.
3. Курош А. Г. Курс высшей алгебры. Москва: Наука, 1965. 431 с.
4. Проскураков Е. З. Сборник задач по линейной алгебре. Москва: Наука, 1970. 384 с.
5. Савкіна М. Ю. Умови збігу оцінок МНК та Ейткена параметрів моделі лінійної регресії. *Журнал обчислювальної та прикладної математики*. 2018. № 3 (129). С. 36–44.
6. Савкіна М. Ю. Рівність оцінок МНК та Ейткена старшого коефіцієнту лінійної моделі регресії у випадку корельованих відхилень. *Журнал обчислювальної та прикладної математики*. 2021. № 2 (136). С. 64–72.

Надійшла: 15.09.2022 / Прийнята: 29.09.2022